

We laten ons gezicht gladstrijken met behulp van botox. Als ons hart niet meer functioneert, worden we geopereerd en krijgen we dat van een ander. En als we door een ongeluk een lichaamsdeel moeten missen, kan dat vaak vervangen worden door een prothese.

Onze cultuur staat in het teken van het perfectioneren van het menselijk lichaam door middel van technologisch ingrijpen. Maar wat doet dat met het beeld dat je van jezelf hebt; kun je je nog identificeren met jezelf als je er door chirurgische ingrepen totaal anders uitziet? Ben je nog dezelfde met het hart van een ander? Is een prothese alleen een functioneel verlengstuk van je lichaam of vormt het een wezenlijk deel van jezelf.

Aan de hand van klassieke en hedendaagse filosofen bar Jenny Slatman zien dat wat wij ons eigen lichaam noemen altijd ook iets *vreemds* heeft. En juist omdat er iets vreemds in onszelf aanwezig is, kunnen we ons aanpassen aan extreme lichamelijke veranderingen.